

LEKMAN i KYRKAN

1
2009

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

*Ynglingar kunna bliva trötta och uppgivas,
och unga män kunna falla; men de som bida
efter Herren hämta ny kraft*

Ansvarig utgivare Anders Nordberg

Redaktör
Britt-Louise Madsen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
madsensis@gmail.com

Redaktionskommitté
Birgitta Ericsson Löfgren
Svanebäcksvägen 3
260 40 Viken
042-23 70 70
birgitta.e.lofgren@telia.com

Berndt Petersson
Rydsvägen 354 C
584 39 Linköping
berndtp.mitskonsult@comhem.se

När det gäller medlemskap

Juhani Ahonen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
070-557 82 41
juhani.ahonen@gmail.com

Förbundets plusgiro

Medlemsavgifter o gåvor
Pg 50 27 87 - 5

Medlemsregister och
prenumeration
Allan Forsberg
Kimröksgatan 5
296 35 Åhus
044-240527
foallgun@globalnet.net

UPPHOVSRÄTTSSKYDD

Allt material, texter och bilder, som
publiceras i "Lekman i Kyrkan" och
på hemsidan www.lekmanikyrkan
är upphovsrättsskyddat.

Användning får ske endast
med Svenska Kyrkans
Lekmannaförbunds tillåtelse

Redaktionen

JUBILEUMSSKRIFT

Jubileumsskriften finns nu i förbundsbutiken

Den speglar de nittio år som gått sedan Nathan Söderblom
”satte spaden i jorden.”

Det är ett 80 sidors bok i färg, med både text och bild

Varje exemplar kostar 20 kronor.

Förbundsbutiken

c/o Ahonen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
juhani.ahonen@gmail.com
063-12 30 30

REA - UTFÖRSÄLJNING

MILANOTRÖJOR o PIKÈTRÖJOR

utgående lager
resterande färger och storlekar

50.-/st

Förbundsbutiken

063-12 30 30

EN NYBÖRJAN

Det finns vissa tider i livet då vi på ett särskilt sätt inbjuds att börja på nytt. Nyåret är en sådan tid. Även i vår tid har de flesta människor bevarat något av känslan för det hemlighetsfulla som sker när det gamla året avslutas och ett nytt börjar. De flesta vill uppleva detta magiska ögonblick då det gamla året går över i det nya, då döden går över i uppståndelsen. Det är en dramatisk och nervpirrande stund!

Att fira nyår på rätt sätt är en konst. Det är lätt att helt upptas av raketer, oljud och feststämning. Visst ska även vi som är kristna önska varandra Gott Nytt År. Men inte bara det, utan också ta det nya året på allvar. I Uppenbarelsebokens 21:a kapitel läser vi ”Se, jag gör allting nytt!” Vi får lita på att Gud ger oss nya möjligheter, visar nya vägar, ingjuter en ny längtan i oss. Det är något stort och vackert att ingenting i livet behöver vara stereotyp eller en upprepning av gamla mönster och klichéer. Vårt liv blir förnyat.

Vi förblir visserligen kvar i samma livsomständigheter till det yttre: i samma land, med samma yrke och samma grannar. Men det är inte de yttre omstän-

digheterna som är avgörande, utan vår inställning, vårt sätt att reagera på dem. Där finns möjlighet till ständig utveckling och förvandling.

Att Gud låter oss börja ett nytt år är en uppmaning till förnyelse. Han vill inte att vi under det nya året lever som under det gamla. Han vill att vi möter honom på ett nytt bättre sätt, liksom de människor han sänder i vår väg.

Då upptäcker du att du är på väg mot ett allt rikare liv. Du kommer att upptäcka att mycket blir annorlunda – precis som när solen plötsligt bryter igenom molntäcket och belyser landskapet: ingenting har ändrats, det är samma åkrar, samma hus, samma strand och sjö. Och ändå, vilken skillnad!

De vise männen från Österland som ville hylla den nyfödde konungen fick antagligen övervinna en del motstånd innan de gav sig iväg för att söka honom. Men de ville handla enligt den insikt de fått.

Att söka Gud är ett äventyr. Ingen vet på förhand hur vägen kommer att se ut. Som de vise männen kommer även vi att få färdas utan karta.

Vi kommer att tycka att vi tappat bort spåret, kommer vilse och går omvägar. Men i Guds ögon är det alltid en rak väg, om vi hela tiden aktivt söker honom. Tron är den stjärna som leder oss till målet. Den blir en fast punkt att hålla sig till. Vi kan vara säkra på att om vi inte lämnar stjärnan ur sikte, kommer vi att nå målet.

Birgitta Ericsson Löfgren
2:e vice ordförande
2009-01-09

Hur skall jag finna en nådig Gud?

En gammal fråga med nya svar

Esbjörn Hagberg
Biskop
Karlstads stift

Han var sjuk på grund av Gud. Så läser jag om Martin Luther. Många har från olika perspektiv närmade sig honom för att försöka förstå.

Luther var förstås ett barn av sin tid, sin uppfostran, de nära relationerna till en krävande far och sin teologi. Som det är i varje människas liv så är frågan om det är möjligt att riktigt skilja ut dessa olika perspektiv från varandra. Men oavsett var tyngdpunkten låg så var han sjuk på grund av Gud.

Delar av dåtidens teologi hade gjort Gud oförutsägbart. Luthers vånda härstamade bland annat ur detta. Man visste inte vem som var utvald. Enligt Luther utnyttjade djävulen detta. Djävulen ville kasta människan in i tvivel. Otro och misströstan var den svåraste formen av anfäktelse.

För Luther blir trots detta en människas enda hopp att fly till denne Gud. Samme Gud som hemsöker, prövar människan och dömer är också den som ger nåd. När prövningarna och frestelserna kommer då får hon lyfta fram Guds löfte, korset. Gud ser på Jesus. Kristus är den mest plågade och hemsökta av alla. Människan är inte räddad av tillfällighet utan av nödvändighet. Människan är inte frälst genom meriter utan på grund av Guds vilja och val.

I svensk själavårdstradition och förkunelse har tanken på en nådens ordning haft en central betydelse. En grundläggande förutsättning för detta tankesystem är tilltron till Guds existens, Guds helighet, människans förmåga att erfara skuld, ta ansvar, och veta sig kunna bli dömd av denne Gud. Nådens ordning förutsätter människans behov av nåd utifrån syndens, skuldens och domens möjlighet. Nåd är att vara förlåten, förklarad rättfärdig och Gud. *"Han fullgjorde, vad vi borde och blev vår rättfärdighet."*

Detta är en tid när andligheten tar sig nya uttryck. Här blir frågorna och längtan efter frälsning annorlunda, menar jag. Människan söker sin andliga vägledare inte för att bli frälst utan för att bli frisk. Inte för att vinna evig salighet utan få ett lyckligt liv. Inte för att hon önskar leva rätt utan leva gott. Inte för att hon brottas med Guds vrede utan med Guds frånvändhet. Hon kommer med en önskan om att bekänna skuld inför sig själv. Och finna nåd inför den egna domen. Nutidsmänniskan frågar inte efter det objektiva utan efter den subjektiva erfarenheten. Och själasörjarens ord som en gång gav tröst, om att Gud ser på människan genom Kristus, blir för många en dom. Gud tycks inte tåla att se henne. Religionens plats i samhället och uttrycksformer i det personliga livet har alltså förändrats. Behovet av nåd hörs inte men tar sig nya uttryck.

Nåd är att bli synlig.

I den postmoderna kulturen finns en identitetsproblematik. Genom hela kulturen lever frågan om vem människan är. Frågan lever i relationen till sig själv, andra människor och till Gud. Ofta är frågan formulerad som: vem är jag egentligen, bakom alla roller, masker och färdigskrivna manus? Människan uppfattar en diskrepans mellan ett inre jag och ett yttre, vilja och handling, yttre aktivitet och en inre tomhet. Det finns en längtan efter äkthet eller helhet, att vara helt igenom densamma. Kulturen ger henne ingen hjälp.

Historielösheten, en snabbt föränderlig tid där vi blir främlingar i vår egen kultur, en gränslös och instabil familjestruktur, en verklighet som är så komplex skapar en personlighet som tvingas gå genom "spegelsalar" där hon hela tiden möter olika bilder av sig själv. Upplevelsen av gränslöshet öppnar mot friheten. Hon har universum i sin famn, samtidigt som hon

får svårt att skilja ut sig mot den andre.

"Mamma, när du inte ser mig är det som om jag inte finns." Så formulerade hon sig, den sexåriga flickan. Hon skulle kunna vara en röst för många. Den av kulturen och livserfarenheter präglade människa som bär narcissismens drag uppfattar sig finnas endast när hon syns. Hon behöver en scen där hon spelar sin roll. Hon behöver bekräftas, höras och älskas. Att vara vanlig är ett dödligt hot och utifrån nödvändigheten av att vara speciell är hon beredd att betala högsta pris. Köerna till de allt mer nakna och självutlämnande dokusåporna är långa. Det tycks lättare att bekänna sin skuld på den offentliga scenen än i biktbasen. Nåden är inte att höra förlåtelsens ord utan att ses av många.

Det är inte svårt att förstå att dagens människa har svårt leva med Guds tystnad och Försynen. I den kristna spiritualitetens tradition är tanken på Guds fördoldhet viktig. Gud är närvarande i upplevelsen av frånvaron. Men för den som söker nåden i att bli sedd blir den dolde Guden också den frånvarande. Den som inte ser personen finns inte. Nåd är därför att bli sedd av människor och av den välsignande guden.

Nåd är att bli accepterad

I spänningen mellan föråldrade normer och en komplex verklighet, formas en människa med svag jagkänsla, ökad upptagenhet av sig själv och ett behov att bekräftas av andra. Hon blir på många sätt utlämnad åt andras bild av henne. Tecken finns att vi är på väg från en skuldkultur till skamkultur. Skammen ifrågasätter det egna jaget. Skulden däremot utmanar den egna handlingen. För den skamfyllda människan blir det viktiga inte vad hon gör utan hur det tar sig ut. Katastrofen inträffar när någon ser henne och fördömer.

Den skamfyllda människan upplever sig förkastad, inte tillhörig. Rädsla att inte bli älskad driver oss till många skiftande handlingar och beteenden. Skammens konsekvenser är förödande.

För den skamfyllda människan är förlåtelsen en också dom. Tillsammans med syndabekännelsen blir den ännu en bekräftelse på hennes värdelöshet. "Gud tål inte att se mig och förkastar mig." Detta gör att den skamfyllda människan inte önskar bli förlåten utan älskad som hon är. Hon längtar efter att bli accepterad. Teologen Tillich formulerade sig på ett sätt som kan beskriva nåden för den skamfyllda: *"Modet att acceptera att man accepteras fast man är inacceptabel"*.

Nåd är tillit

Det finns en misstro i kulturen. De stora ideologiska systemen har fallit. Auktoriteter eller institutioner som varit förknippade med trygghet har brustit. I tron att allt är konstruktion finns ett tvivel på tanken att något kan vara universellt eller evigt. Allt är relativt. Etik har förvandlats till estetik. *"Vi vill älska varandra så länge vi kan"* löd löftet några gav varandra vid ett äktenskaps ingående. Vem vågar ens lova att det man själv tror på idag inte förändrats till i morgon? Vem kan lita på Gud i misstrons tid?

Tro är tillit. Tillit är nödvändigt i det goda mötet. Därför är misstron en avgörande utmaning. Nåd blir därför den överraskande upptäckten att Gud och människor finnas kvar också när djupen öppnas eller när maktlösheten och förtvivlans mörker faller. Det finns någon som inte sviker. Oändlig nåd!

Nåd är att finna mening

Varje tid har haft sina existentiella brottningar. Meningsfrågan lär vara en av denna tids stora och avgörande frågor. Mening uppfattas när man ser sammanhang. När mening uppfattas upplevs den också. Informationsmängden, en upplevd alienation i relation till makt och beslutsfunktioner förstärker upplevelsen av bristande sammanhang och maktlöshet. Massmedia som vår tids verklig-hetskonstruktör skapar bilder där livet presenteras som ett antal pusselbitar utan samband.

Själv tänker jag att mening är något som upptäcks. Ibland överraskande. Ibland som en uppståndelse. I det meningslösa upptäcks en mening. Nåd är att finna den mening som ger glädje och kraft att ta emot livet som gåva.

Avslutning

Luther blev tvungen att gå till Gud med sitt liv. Luthers liv blev en brottning med Gud själv. I människans relation till Gud blev människan just människa. Här ljöd domen liksom erbjudandet om förlåtelse och upprättelse. Människan var både syndare och rättfärdig. Behovet av att söka en nådig Gud blev livslångt.

Visserligen hör jag nästan aldrig frågan om att finna en nådig Gud ställas idag. Men jag undrar ändå om det inte tillhör människan att i varje tid leva av nåd.

Vem kan leva utan ett välsignande tillvänt ansikte? Vem kan finna sig själv utan att söka sig mot ett du? Vem kan leva utan att bäras av hoppet tillvarons meningsfullhet? Också i en ny tid behöver vi gå till Gud med vårt liv, och finna nåd.

Biskop Esbjörn Hagberg Karlstads stift

Sigtuna – Sveriges äldsta bevarade stad

Rosenträdgården vid Sigtunastiftelsen

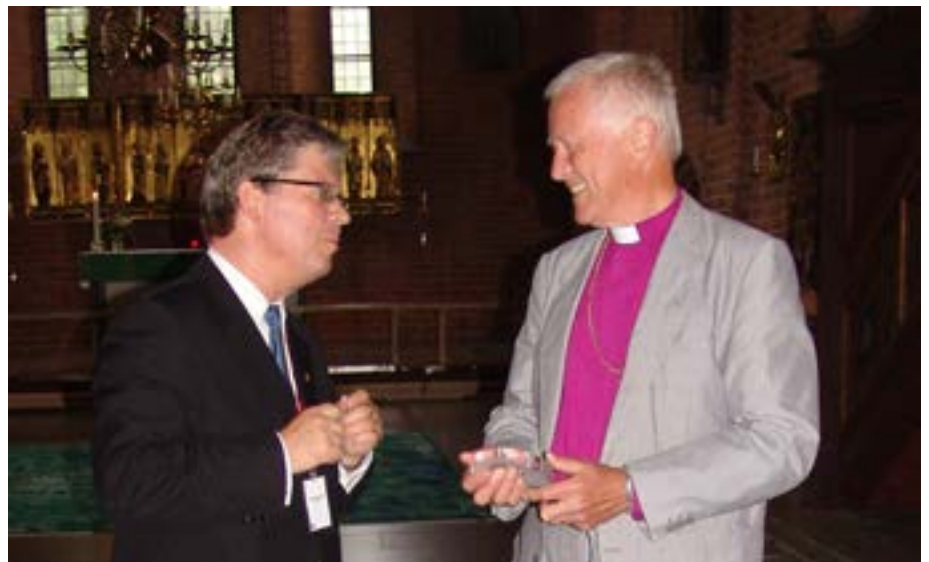
Sigtuna – har haft stor betydelse för kristendomen i Sverige. Det var därför trevligt att utfärden i samband med Lekmannaförbundets rikskonvent och 90-årsjubileum, som firades i Adolf Fredriks församling i Stockholm den 1-3 augusti 2008, kunde förläggas dit.

Ärkebiskop emeritus Gunnar Weman, som själv är bosatt i Sigtuna, tog emot gruppen vid porten till Mariakyrkan. Han berättade om stadens intressanta historia och om Mariakyrkan.

Enligt vad man vet grundades Sigtuna på 970-talet av Erik Segersäll, far till Olof Skötkonung, som enligt traditionen döptes vid Husaby källa i Västergötland omkring år 1000 av den Helige Sigfrid. Förutom att vara en viktig marknadsplats kom Sigtuna att få en nyckelroll i svensk kyrkohistoria. Platsen besöktes av missionärer från både öst och väst.

I Sigtuna lät kung Olof också prägla de första svenska mynten av vilka några försågs med inskriften SI DEI, Guds Sigtuna.

Under 10- och 1100-talen byggdes fler kyrkor och tidigt omtalas Sigtuna som biskopsstad. Rollen övertogs snart av Uppsala, men Sigtuna fick fortfarande

Vår förbundsordförande Anders Nordberg tackar biskop em Gunnar Weman

betydelse som kyrklig ort genom att dominikanerna på 1230-talet valde att bygga sitt första svenska kloster i Sigtuna. Vid reformationen på 1500-talet revs själva klostret, men den vackra Mariakyrkan bevarades.

Den lilla medeltidsstaden sov sedan en flerhundraårig sömn, avbruten av ett visst uppsving på mitten av 1700-talet, då staden fick sitt vackra lilla rådhus. Sedan hände inte så mycket förrän mot slutet av 1800-talet, då staden fick ångbåtstrafik och sommargäster.

Efter Gunnar Wemans introduktion visade Sigtunas kyrkoherde Mikael Klefbeck kyrkogården med bl a biskop Manfred Björkquists och rektor Algot Tergels gravar – två män som betytt mycket för Sigtuna. Björkquist grundade Sigtunastiftelsen och 1942 vigdes han till Stockholms stifts allra första biskop.

Tergel var direktor för Svenska kyrkans lekmanaskola i Sigtuna och välkänd publicist.

Från kyrkogården gjordes en kort promenad genom den charmiga staden med dess låga bebyggelse och upp till Sigtunastiftelsen, där man bl a fick möjlighet att sätta sig och njuta på den s k rosengården.

Vid Algot Tergels familjegrav

Sigtunastiftelsens tillkom 1917 på Manfred Björkquists initiativ och därmed inleddes en ny epok i Sigtunas historia, då staden blev skolstad och centrum för andlig kultur. Stora omvälvningar hade skett när Sverige övergick från jordbruks- till industrisamhälle, nya vetenskapliga upptäckter gjordes, frikyrkliga väckelserörelser uppkom, arbetarpartiet kämpade för rättvisa men tog avstånd från kyrka och kristendom. Manfred

Kyrkoherde Mikael Klefbeck visade oss kyrkogården där många kända personer vilar

Björkquist kände ett starkt behov av en samlingsplats för livsåskådningsfrågor.

Den unge ångermanländske prästsonen Manfred anslöt sig till tidens tre stora teologer och förkunnare, Natan Söderblom, J.A Eklund och Einar Billing, som var vägledande inom studentförbundet. De representerade den nya Uppsala-teologien och skulle komma att bli förgrundsgestalter i den s.k. Ungkyrkorörelsen, där de bärande tankarna var: tron på en framtid för Svenska Kyrkan, tron på en förnyad kyrka och tron på folkkyrkan.

Manfred blev 1908 ordförande i Uppsala Kristliga Studentförbund och gick in för att praktiskt förverkliga Ungkyrkorörelsens tankar om en levande kyrka – en folkkyrka för alla. I skriften Kyrkotanke sammanfattade han 1909 sina tankar. Han tog också initiativet till de s k korsstågen 1909-1911, då studenter två och två – under slagordet ”Sveriges folk ett Guds folk” – reste ut för att gjuta liv i landets församlingar.

De besökte 700 församlingar, ordnade möten inte bara i kyrkor utan även i offentliga lokaler som folkets hus, där man kunde få kontakt med arbetarungdomen för att diskutera livsåskådningsfrågor.

Klosterkapellet

Kapellets krucifix

Man bör ha klart för sig att särskilt 1909, när storstrejken ägde rum, var motsättningarna ofta stora.

Många av Ungkyrkorörelsens möten hade ägt rum på Bjärka Säby i Östergötland. I augusti 1913 samlades de aktiva inom Ungkyrkorörelsen där till en viktig konferens under värdskap av Oscar och Anna Ekman. Vid denna konferens aktualiserade Manfred Björkquist med förnyad kraft tanken om ett hem för rörelsen präglad av dess idéer och anda och alldeles särskilt öppet för unga människor från skilda läger. Hans vision var att skapa "en borg, ett hem, en skola och en helgedom". Genom en kristen folkhögskola ville han nå ungdomar.

En snöig söndag i februari 1915 – några månader efter första världskrigets utbrott – vandrade tre unga män den en och en halv mil långa vägen från Märsta station till det pittoreska men något förfallna Sigtuna. De gick upp på höjden strax väster om S:t Pers ruin och blev så betagna av skönheten och stämningen att de utropade: "Här är platsen!" Ingen stiftelse var bildad och inga pengar fanns, men efter besöket kunde ingenting hejda den unge visionären Björkquist. Två år tidigare hade han legat döende.

Redan ett par år efter Sigtunabesöket hade han lyckats få sin och de unglyrklygas dröm förverkligad. En institution var under uppförande som i dagens penningvärde skulle kosta en ofantlig summa att bygga, och som Manfred Björkquist lyckades få donatorer till.

Det som utgick från den anläggningen skulle komma att förvandla den lilla staden Sigtuna, som nu för tredje gången i historien fick spela en nyckelroll i det historiska skeendet. Det skulle sätta spår i kyrka, samhälle och kulturliv också långt utanför landets gränser.

När den åtrådda marken i Sigtuna inköpts behövdes någon byggnadskunnig. Manfred Björkquist, som tagit intryck av Sörängens folkhögskola ritad av John Åkerlund, vände sig hösten 1915 till denne arkitekt. Båda var födda 1884 och alltså bara 31 år gamla.

I boken Sigtunastiftelsen 25 år skildrar John sitt första möte med Manfred så här:

"En vintrig dag hösten 1915 ställde sig Manfred Björkquist mot en kakelugn i sitt Uppsalahem och placerade lyssnaren i en bekväm stol. Han gav då en skildring av Sigtunastiftelsens uppgifter och de byggnader, som därför komme att krävas. Den var så stark och fängslande, med vida framtidsperspektiv, att tre timmar svunno som en kort men sällsynt stund av upplevelse. Sedan dess och intill nu har Sigtunastiftelsen ständigt byggt i huvudsak efter de då uppdragna linjerna, ibland och särskilt i början kanske mindre än tänkt, men sedan också mera och större än vad år 1915 den mest optimistiske vågade tro."

I det gemensamma intresset för svensk tradition, fortbildning och nationell svensk kultur kunde Björkquist och Åkerlund mötas och utveckla ett samarbete, som kom att vara livet ut. Trots krig och dyrtid ägde de en otrolig utvecklingsoptimism.

Sigtunastiftelsen bygger sin verksamhet på kristen humanism och vill skapa rum för gränsöverskridande möten med vetenskap, konst och litteratur för att utmana och inspirera till tankar kring hela människan i liv och arbete. Här har författare givits tillfälle att forska, skriva och diskutera. Här har olika religioner och trosriktningar kunnat mötas, kristna och samhälleliga tankegångar kunnat brottas och bära frukt. Stiftelsens omfattande bibliotek har haft stor betydelse i sammanhanget.

Så blev Sigtunastiftelsen den borg, det hem, den skola och den helgedom stiftelsen än idag är. Något av allt detta upplevde och fängslades de av som deltog i utfärden till Sigtuna den 3 augusti 2008. Svenska kyrkans problem idag liknar till stor del de som kyrkan mötte i början av 1900-talet, då samhällslivet alltmer sekulariserades och de andliga frågorna kom i skymundan. Men det fanns då som nu personer som brann för att på nytt föra fram det kristna kärleksbudskapet. Låt oss inom dagens lekmanarörelse inspireras av Ungkyrkorörelsen och Sigtunastiftelsen!

Text: Lars Åkerlund
son till Sigtunastiftelsens arkitekt John Åkerlund och själv arkitekt, medl Lidingö Lekmannakår) och
Lena Åkerlund
ordf Lidingö Lekmannakår och barnbarn till John Åkerlund
Foto: Britt-Louise Madsen

SÄBRÅ

En av Norrlands, många hundra,
underbara små "hålör"

Den 14 september 2008 hölls höstkonvent i Härnösands stift. Det var förlagt till Säbrå församling där vi firade högmässa i samband med de äldres kyrk-helg. Där fick vi tillbringa dagen och andas frisk luft både bildligt och bokstavligt talat. Det är samma ljuvliga upplevelse varje gång. Lika förvånad blir jag konstigt nog, varje gång. De små orterna har en fantastisk skatt att erbjuda.

Under högmässan som inledde dagen fick vi lyssna till predikan av komminister Ulf Andersson. Församlingen diakon Berit Selling deltog även i gudstjänsten.

Församlingens kör sjöng och så den fantastiska upplevelsen att få lyssna till den endast 19 år gammal och förmodligen blivande världsstjärnan Anton Nilsson som spelade på sin silvertrumpet direkt ifrån himmelen. De mest underbara toner. Det har blivit modernt att idag beskriva något fulländat med uttrycket "klockrent". Anton Nilsson lockade fram toner ur sin trumpet som var klockrena. Det fanns inte en millimeter missljud. När man hör honom undrar man vilka världsscener han kommer att stå på i framtiden, om det nu är det han vill. Hur som helst var det en verklig smekning att få lyssna till. Han ackompanjerades av organisten Per Bergius.

Inte bara fick vi gott att äta och dricka, allt tillrett med kärlek och omtanke utan vi fick gå med på en pilgrimsvandring i miniformat. Pilgrimsvandringen leddes av Jaya Perera som liknade hela livet vid en pilgrimsvandring och illustrerade vad vi kan göra med våra liv.

Det var som vanlig härligt att få tillbringa en dag tillsammans med "lekmannavänner". Det är viktigt att vi skapar möjligheter inom förbundet att ses så ofta som möjligt. Det stärker gemenskapen och gör att när åldern tar ut sin rätt så finns det fortfarande tillfällen att komma ut och dela en dag ibland sina vänner och bekanta.

Det som fortfarande har krafter och möjligheter gör en stor insats för alla andra och kanske bäddar man för sig själv genom att se till att lekmannaförbundet står stark på den egna orten

Anton Nilsson 19 år en mästertlig trumpetare ackompanjerad av organisten Per Bergius

Jaya Perera

Inomkyrkliga rörelser del 4

Evangelisk Luthersk Mission - Bibeltrogna Vänner

Vilka är vi?

ELM är en missionsorganisation som bildades 1911 och den är en frukt av 1800-talets lågkyrkliga väckelserörelser. Riksorganisationen ELM består av anslutna föreningar, församlingar och enskilda medlemmar och arbetar i samverkan med ungdomsorganisationen ELU och den regionala organisationen ELM Syd.

Vad gör ELM?

ELMs övergripande uppgift är att

sprida evangeliet om Jesus som alla människors Frälsare, i Sverige och utomlands,
undervisa så att människors tro på Jesus Kristus fördjupas,
kalla, utbilda och sända predikanter, missionärer m.fl. samt
stödja bibel- och bekännelsestroget verksamhet samt aktivt arbeta mot bibelkritik.

ELM som riksorganisation ansvarar för

bok- och musikutgivning genom bl.a. BV-Förlag,
utgivning av månadstidningen Till Liv, fördjupningsbilagan Begrunda,
barntidningen Droppen samt missionsinfobladet Kompassen,
kontakt med föreningar/församlingar samt mission i utlandet.

Missionen i Eritrea påbörjades 1911, i Etiopien 1921 och i Kenya 1948. ELM stöder nu arbetet i ländernas evangelisk-lutherska kyrkor samt den utbildning, sjukvård, diakoni m.m. de på olika sätt bedriver. I Kenya har ELM i dag en missionär i församlings- och skolarbete i Rift Valley och två i gatubarnsarbete i staden Nakuru.

Stadsmissionen i Peru påbörjades 1994. Arbetet i de tre församlingarna i den evangelisk-lutherska kyrkan i Chiclayo överförs efterhand till nationella medarbetare, och den första prästvigningen äger rum i december 2008. ELM har två missionärer som dels ger teologisk undervisning och dels stöder den unga kyrkan och etableringen av församlingar.

Nya missionsområden övervägs och planeras – ett förbönsämne!

Evangelisk Luthersk Missions styrelse 2008

Vad vill ELM?

Vi gläds över BIBELNS SANNING OCH TROVÄRDIGHET. Vår vision är att Bibelns budskap ska förmedlas och göras levande för människor i både Sverige och andra länder.

Den nära GEMENSKAPEN I BÖN OCH BIBELLÄSNING är ett värdefullt arv. ELM vill bidra till att den enskildes och familjens andakt hålls levande och att de ursprungliga husmötena kompletteras med hemgrupper, Alfa-grupper m.m.

ELM vill, framförallt genom de lokala föreningarna, erbjuda ETT ANDLIGT HEM för människor i alla åldrar. ELM vill vara det nätverk som behövs för att de lokala föreningarna ska kunna berika och inspirera varandra. ELM vill också på ett särskilt sätt stödja verksamhet i städer och områden med små föreningar.

Med FÖRKUNNELSE, INSPIRATION OCH IDENTITETSSTÄRKANDE VERKSAMHET vill ELM vara en röst både inåt och utåt. Eftersom situationen växlar i samhälle och kyrka, är det en utmaning för ELM att ständigt visa på Bibelns auktoritet och hur den ger ledning för livet här och nu.

ELM är öppet för olika lösningar i förenings- och församlingsfrågor, eftersom behoven varierar från plats till plats.

MISSION I UTLANDET har varit en livsnerv i ELMs arbete ända sedan starten. Jesu ord om att på hans befallning gå ut och göra alla folk till lärjungar är därför centrala.

En stor del av ELMs verksamhet bygger på frivilligt arbete och frivilliga gåvor. Därför är det nödvändigt att uppmuntra den enskildes nådegåvor och verka för att det finns en närhet mellan den lokala gruppen och ledningen.

Han som förmår göra långt mer än allt vi ber om eller tänker, genom den kraft som mäktigt verkar i oss, honom tillhör äran i församlingen och i Kristus Jesus, genom alla släktled i evigheternas evighet, amen.

ef. 3:20–21

Läs gärna mer om vår verksamhet på vår hemsida www.elmbv.se!

När Gud förnyar

– om församlingens växt och utveckling

Hjo folkhögskola 30 juli – 2 augusti 2009

HJO dagarna

30 juli - 2 augusti 2009

inbjuds vi alla till andlig gemenskap och förnyelse

Kyrkoherde Göran Landgren

**Varmt välkomna
till Riksmötet**

För information

www.lekmanikyrkan.se

070-595 28 08

Komminister Håkan Sunnliden

Hjoån

Hjo kyrka

Hjo vid Vättern

När Gud förnyar sitt folk I & II

Undervisning med
utgångspunkt från
Nehemja
Göran Landgren
kyrkoherde i
Örby-Skene

Cellgrupper I & II

En nödvändighet i
den kristna
församlingen
Håkan Sunnliden
komminister i
Värnamo

Lovsångsteam

Ungdomarnas
egen
lovsångsgrupp

Barngrupper

När de vuxna får
undervisning så
får barnen det
också!
I barngrupperna
förstås!
Barnledarna

	Torsdag	Fredag	Lördag	Söndag
0730		Frukost	Frukost	Frukost
0900	På väg till Hjo	Morgonbön När Gud förnyar sitt folk II Barngrupper!	Morgonbön Cellgrupper II Barngrupper!	
1000				
1100				Familjemässa
1200		Lunch	Lunch	Lunch
1330				Avslutning
1400	Inkvartering	Guidad tur i Hjoåns dalgång	Vi ger oss ut på Vättern med ångaren Trafik	
1500	Fika	FIKA	Middag (under utflykten)	
1600		Grillafton!		
1630	Middag			
1700				
1800	Välkommen till Hjo! Övriga aktiviteter afton!			
1930	När Gud förnyar sitt folk I Barngrupper!	Cellgrupper I Barngrupper!		
2000				
2100	Aftonbön	Aftonbön med Lovsångsteamet	Besök o aftonbön i Hjo kyrka med trion Psalva	
	Kvällsfika	Kvällsfika	Kvällsfika	

Hjo är den pittoreskaträd-
staden vid Vättern med
charmiga kullerstensga-
tor och en gemytlig små-
båtshamn där man fin-
ner mysiga restauranger.

Från kurortsepoken på
slutet av 1800-talet finns
flera vackra sekelskif-
tesvillor bevarade. Hjo
stadspark anlades 1876
och är en mycket lum-
mig och vacker och
mycket trevlig att strosa
runt i. I parken finns en
stor lekplats, tennis- och
golfbanor. I det före detta
badhuset ligger ett spän-
nande vätternakvarium
med experimentavdelning.

På promenadavstånd lig-
ger hamnen med tempe-
rerat utomhusbad, res-
tauranger och glassbarer.
Vid hamnen där Hjoån
har sin mynning finns ett
naturreservat som är ett
uppskattat strövområde.

Reservation för sena ändringar

Anmälningsblankett

Riksmöte 2009, den 30 juli – 2 augusti på Hjo folkhögskola.

Avgifter:

Mat och logi för vuxen kostar 1500 kr (eget sänglinne)

Mat och logi för ungdom (15-18 år) kostar 750 kr (eget sänglinne)

Mat och logi för barn (4-15 år) kostar 250 kr (rum delas med vuxen, eget sänglinne)

Barn under 4 år gratis.

Dagbesökare betalar 300 kr per dag inklusive alla måltider.

Jag/vi önskar enkelrum på ☐ Hjo folkhögskola

Jag/vi önskar dubbelrum på ☐ Hjo folkhögskola

Namn:

Namn:

Barn (namn och ålder):

.....

Adress:

Tel:

Eventuella önskemål om specialkost eller andra önskemål:

.....

Frågor om logi besvaras av Hjo Folkhögskola, tfn 0503-323 00

Adress: Hjo folkhögskola
Lundbyvägen 12
544 31 Hjo

Uppställningsplats för husvagn kan ordnas. Kontakta Hjo Folkhögskola.

Frågor om programmet besvaras av Anders Åström, tfn 0322-530 32

Anmälan senast den 3/7 skickas till:

Margareta Jansson
Skaraborgsgatan 29B
532 30 SKARA

Anmälningsavgift

Sätt in 200 kr/vuxen eller 500 kr/familj på Skara stifts Lekmannaförbunds postgironummer 17 32 26-2. Skriv "Riksmöte 2009" på blanketten.

Studiecirklar - Kulturprogram - Annan folkbildningsverksamhet

I alla dessa tre typer av verksamhet är Sensus studieförbund en resurs.

Sensus kan hjälpa till med:

Pedagogisk hjälp och stöd
 Pedagogiska hjälpmedel
 Cirkelledarutbildning
 Inspirationsdagar för cirkelledare
 Referensböcker
 Utställningsmaterial
 Materialrabatter
 Administration
 Försäkringar
 Ekonomi

Har ni funderingar kring detta så ring något av nedanstående studieförbund

NORRLAND

SENSUS Studieförbund
 Skolgatan 16
 941 39 Piteå
 0911-23 91 08

SENSUS Studieförbund
 Västra Kyrkogatan 1
 903 29 Umeå
 090-14 27 60

SENSUS Studieförbund
 Storgatan 50
 931 30 Skellefteå
 0910-77 93 70

SENSUS Studieförbund
 Tingsgatan 1
 912 33 Vilhelmina
 0940-122 45

SENSUS studieförbund
 Sandviksgatan 35
 972 32 Luleå
 0920- 25 99 80

UPPSALA – HÄRNÖSAND

SENSUS Studieförbund
 Rektorsgatan 4
 802 55 Gävle 026-54 26 50

SENSUS Studieförbund
 Galles gränd 4 B
 761 30 Norrtälje
 0176-142 25

SENSUS studieförbund
 Rådhusgatan 20
 852 32 Sundsvall
 060-14 94 30

SENSUS studieförbund
 Västra Ågatan 16
 753 09 Uppsala
 018-66 19 50

SENSUS studieförbund
 Järvedsleden 4
 891 60 Örnsköldsvik
 0660-26 60 80

SENSUS studieförbund
 Krondikesvägen 93
 Box 377
 831 46 Östersund
 063-14 28 40

MELLANSVERIGE

SENSUS regionkontor Region Mellan-
 sverige
 Nygatan 16A
 702 11 ÖREBRO
 019 - 19 27 50

SENSUS studieförbund
 Centralbacken 4
 666 31 Bengtsfors
 0531 - 611 81

SENSUS studieförbund
 Lagerkvistsgatan 2
 633 46 Eskilstuna
 016-15 38 40

SENSUS studieförbund
 Gruvgatan 2
 791 62 FALUN
 023-79 49 40

SENSUS Studieförbund
 Vallmovägen 9
 691 42 Karlskoga
 0586-501 85

SENSUS studieförbund
 Drottninggatan 26
 652 25 Karlstad
 054 - 13 71 00

SENSUS studieförbund
Köpmangatan 18
641 30 Katrineholm
0150-136 00

SENSUS studieförbund
Stora gatan 41
722 12 Västerås
021-17 11 70

ÖSTERGÖTLAND – NORRA SMÅLAND

SENSUS Studieförbund
Storgatan 39
582 23 Linköping
013-24 67 00

SENSUS Studieförbund
Stora Torget 4A
595 30 Mjölby
0142-106 13

SENSUS Studieförbund
Ekenäs Lärcentra Torpavägen 5
594 46 Motala
0141-22 34 73

SENSUS Studieförbund
Teatergatan, Stadshuset
602 22 Norrköping
011-24 67 00

SENSUS Studieförbund
Storgatan 8c
593 30 Västervik
0490-690 90

SMÅLAND – ÖLAND

SENSUS studieförbund
V storgatan 14, 3 tr
553 15 JÖNKÖPING
036-30 98 80

SENSUS studieförbund
Baronen 4 tr Skeppsbrogatan 6
392 31 KALMAR
0480-170 80

SENSUS studieförbund
Varvsgatan 13
572 33 OSKARSHAMN
0491-842 00

SENSUS studieförbund Region
Småland-Öland Box 450
351 06 VÄXJÖ
0470-70 73 00

VÄSTRA SVERIGE

SENSUS Studieförbund
Stora Brogatan 12
503 30 Borås
033-20 41 50

SENSUS studieförbund
Box 11003
404 21 Göteborg
031-708 39 00

Sensus studieförbund
Agnebergsgatan 2
451 30 Uddevalla
0522-998 60

Sensus studieförbund
Stenvinkelsgratan 2
302 36 Halmstad
035-10 03 50

Sensus studieförbund
Skolgatan 22
541 31 Skövde
0500-42 49 50

STOCKHOLM - GOTLAND

SENSUS Studieförbund
Box 4401
102 68 Stockholm
08-615 57 00

SKÅNE – BLEKINGE

SENSUS Studieförbund
Carl Öhrns Gata 2 C
254 43 HELSINGBORG
042-26 96 90

SENSUS Studieförbund
Prinsgatan 13-15
374 33 KARLSHAMN
0454-155 92

SENSUS Studieförbund
Nya Boulevarden 10
291 31 KRISTIANSTAD
044-10 12 27

SENSUS Studieförbund
Vintergatan 8
261 52 LANDSKRONA
0418-235 50

SENSUS Studieförbund
Kraftstorg 12 A
223 50 LUND
046-211 79 30

SENSUS Studieförbund
Studentgatan 4
211 38 Malmö
040- 664 56 90

SENSUS Studieförbund
Prinsgatan 15
372 30 RONNEBY
0457-216 99

Åke Bonniers föredrag "Strömmar av levande vatten" med särskilt utformade samtalsfrågor i samverkan med SENSUS finns nu i ett studiehäfte som kan användas inom församlingar, lokalavdelningar (kårer) och i övrigt efter önskemål.

Materialet kan beställas genom någon av Sensus lokalavdelningar

VÄLKOMNA till följande STIFTSSAMLINGAR våren 2009

- Uppsala stift:* **Stiftskonvent och gemenskapsdag** 18 april i Enköping.
Ärkebiskop Anders Wejryd medverkar.
- Linköpings stift:* **Stiftskonvent** den 25 april i Vadstena.
- Skara stift:* **Bibeldag** på stiftsgården Lilleskog den 14 mars.
Biskop em. Lars-Göran Lönnermark leder oss på en vandring på temat ”Den mannen måste ha varit Guds son”.
- Fortbildningsdag** på stiftsgården Flämslätt den 28 mars på temat
”Vardagen i den lokala lekmanakåren”.
- Stiftskonvent** i Lidköpings församling den 9 maj.
Eskil Hofverberg, präst och tidigare föreståndare på Åh stiftsgård medverkar.
- Strängnäs stift:* **Stiftskonvent** den 25 april, i Hardemo kyrkas församlingsgård. kaffe och lunch
samt underhållning.
- Västerås stift:* **Vårkonvent** den 24 maj i Köping. Sedvanliga årsmötesförhandlingar. Gudstjänst,
för- och eftermiddagskaffe och lunch. Sång och musik och en ännu ej fastställd
talare
- Växjö stift:* **Stiftskonvent** den 9 maj i Oskarshamn
- Lunds stift:* **Stiftskonvent** den 9 maj i Hässleholm med biskop Antje Jackelén som gäst
och föreläsare.
- Göteborgs stift:* **Stiftskonvent** den 25 april i Kullaviks kyrka och församlingshem med
domprost em. Hans-Erik Hansson som talare.
- Karlstads stift:* **Vårkonvent** den 18 april med Kila församlingskår, Säfte, som värd..
- Härnösands stift:* **Vårkonvent** den 19 april i Ramsele församling med Anders Eckerdal
som talare.
- Luleå stift:* **Vårkonvent** den 18 april i Överkalix församling.
- Stockholms stift:* **Stiftskonvent** den 16 maj, plats ännu inte fastställd

SVENSKA KYRKANS LEKMANNAFÖRBUND

2009-03-23

Bäste medlem!

Här kommer en inbjudan till fortsatt medlemskap i Svenska kyrkans lekmannaförbund.

Du vet kanske genom ditt tidigare medlemskap, att Svenska kyrkans lekmannaförbund är en *självständig* medlemsorganisation inom Svenska kyrkan. Förbundets historia, dess nysituation och dess uppgifter i kyrkan beskrivs i korthet i den broschyr som medföljer detta brev.

Sammanfattningsvis är förbundets uppgift att verka för ett fungerande lekmannaskap i vår kyrka och hennes församlingar. Denna uppgift har lekmannaförbundet haft sedan starten 1918. Det är ingen överdrift att påstå att lekmannaförbundets uppgift är särskilt viktig nu i den utvecklingsfas som Svenska kyrkan befinner sig i. **Lekmäns** engagemang och ansvarstagande i församlingarnas olika verksamheter blir alltmer önskvärda och efterfrågade.

DU FÅR

- a) **möjlighet att delta i av lekmannaförbundet anordnade konferenser och utbildnings evenemang på såväl stifts- som riksnivå,**
- b) **möjlighet att delta i stifts- och rikssamlingar, stifts- och rikskonvent, tillsammans med medlemmar från ditt eget stift eller från hela vårt land**
- c) **information och upplysningar som främjar och möjliggör gemenskap med andra lekmän inom Svenska kyrkan inte bara inom utan också utanför din egen församling och ditt eget stift**
- d) **tidningen "Lekman i Kyrkan", fyra nummer per år**

DU GER

Svenska kyrkans lekmannaförbund ett värdefullt stöd i dess uppgift att verka för ett fungerande lekmannaskap i Svenska kyrkan och du stöder utvecklingen av lekmannaskapet i vår kyrka.

Jag tror att du upplever att det du får genom ett medlemskap är så värdefullt att du **gärna** vill fortsätta att vara medlem. Jag tror också att du förstår att det du bidrar med som medlem är något mycket viktigt för hela vårt förbund - **Svenska Kyrkans Lekmannaförbund behöver Dig som medlem**. Vi är tacksamma för ditt stöd!

Som direktansluten medlem etalar du för år 2009 **75 kronor** för helbetalande och **65 kronor** för familjemedlem.

Betala lämpligast in medlemsavgiften till **förbundets stiftsavdelning**.

På detta sätt vinner du medlemskap på såväl stifts- som riksnivå.

Önskar du ytterligare upplysningar ber vi dig ta kontakt med stiftsledningen i ditt stift, eller med förbundsledningen. I vår tidning **"Lekman i Kyrkan" nr 1/2009** sidorna 18 - 19 finns en förteckning över namn på och adresser till förbundsledningen – arbetsutskott och förbundsråd.

Välkommen att bli eller kvarstå som medlem!

Med vänlig hälsning och med önskan om Guds Välsignelse över din församlings verksamhet!

Anders Nordberg
/Förbundsordförande/

Kontaktuppgifter

ARBETSUTSKOTTET
(AU)**Ordförande****Anders Nordberg**

anders.nordberg@skatteverket.se
Nygårdsvägen 32
554 74 JÖNKÖPING
036-71 13 63

1:e vice ordförande**Kjell Aggefors**

kjell@aggefors.se
Amatörvägen 51
122 40 Enskede
08-649 14 21

2:e vice ordförande**Birgitta Ericsson Löfgren**

birgitta.e.lofgren@telia.com
Svaneäcksvägen 3
260 40 Viken
042-23 70 70

Kassör**Juhani Ahonen**

juhani.ahonen@gmail.com
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30

Sekreterare**Margareta Jansson**

margareta_jansson@bredband.net
Skaraborgsgatan 29 B
532 30 Skara
0511- 13746

Vice sekreterare**Berndt Petersson**

berndtp.mitskonsult@comhem.se
Rydsvägen 354 C
584 39 Linköping
01317 08 88

Redaktör**Britt Louise Madsen**

madsensis@gmail.com
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30

Anmäl på nedanstående adress eller via telefon adressändringar och annat som har betydelse för att hålla vårt medlemsregister aktuellt. Returtidningar medför extraarbete samt kostnader för C4 ytterkuvert och porto.

OBS Enskilda adressändringar gjorda till exempelvis Posten eller annan myndighet, **kommer aldrig** till medlemsregistrets kännedom.

Tack för din medverkan till att hålla vårt medlems- och prenumerantregister aktuellt!
(Medlems & prenumerantregistret)

Allan Forsberg Kimröksgatan 5, 296 35 ÅHUS tel. 044-24 05 27
E-post: foallgun@globalnet.net

Kontaktuppgifter

FÖRBUNDSRÅDET (FR)

Uppsala stift

Stig Tengberg

ord@goteborg.mail.telia.com
Säljesta Lermyrbergsvägen 16
820 40 JÄRVSÖ
0651-351 35

Ersättare

Hilma Skjöldebrand
Bryggarvägen 5
828 32 Edsbyn
0271-224 58

Linköpings stift

Roger Gustafsson

juhani.ahonen@gmail.com
Gamla Landsvägen 51 C
610 41 Ringarum
0121-302 57

Ersättare

Elisabeth Persson
Ysunda 91
612 91 Finspång
011-682 24

Skara stift

Anders Åström

astrom.anders@gmail.com
Ödenäs Östergården 327
441 95 Alingsås
0322-530 32

Ersättare

Bernt-Olov Klingesten
Bygatan 15
503 31 Borås
033-41 16 16

Västerås stift

Yngve Lindgren

ay.lindgren@telia.com
Vitsippegatan 10
722 25 Västerås
021-13 31 62

Ersättare

Kurt Fosselius
Grävlingvägen 2
783 31 Säter
0225-532 70

Växjö stift

Ingvar Johansson

Vallgatan 27
343 34 Älmhult
0476-106 87

Ersättare

Kerstin Göransson
Åker
314 92 Långaryd
0345-130 25

Lunds stift

Evert Magnusson

Välingetorpsvägen 51
262 92 Ängelholm
042-691 06

Ersättare

Ann Sofi Michalski
Anders Ols väg 14
262 92 Bromölla
0456-250 08

Strängnäs stift

Roland Johnsson

Prästgårdsvägen 3
633 70 Hållsta
016-213 55

Ersättare

Göran Guldbrandsson
Kastanjegatan 13
694 72 Östansjö
0582-525 18

Karlstads stift

Birgit Larsson

busanlarsson@tele2.se
Adolfsbergsvägen 12 E
681 43 Kristinehamn
0550-312 53

Ersättare

Melvin Andersson
Ripstigen 21
654 68 Karlstad
054-83 07 92

Härnösands stift

Fritz Pettersson

Dekarsön 310
891 78 Bonässund
0660-37 00 97

Ersättare

Hugo Bolin
Nackstavägen 25 C
853 51 Sundsvall
060-17 25 26

Göteborgs stift

Yngve Lindblom

yngve.lindblom@hem.utfors.se
Sockerbagaregatan 11
415 06 Göteborg
031-46 70 52

Ersättare

Elsie Sundberg
Kyrkeby 14
463 93 Västerlanda
0520-65 20 01

Luleå stift

Maria Maudsdotter

Tallviksvägen 10
956 32 Överkalix
0926-134 11

Ersättare

Gunnar Strömbäck
Rådstugatan 6 A
972 38 Luleå
0920-104 94

Stockholms stift

Göran Pettersson

goran.petterson@telia.com
Björkvägen 7
130 40 Djurhamn
08-571 515 87

Ersättare

Gunnel Berggren Larsson
Skärgårdsvägen 262 D
139 31 Värmdö
08-570 244 85

FÖRBUNDSBUTIKEN HAR FÅTT NY ADRESS

SVENSKA KYRKANS LEKMANNAFÖRBUND

FÖRBUNDSBUTIKEN

Prislista och sortiment

Varuslag	å-pris	Antal beställda	Totalt
Förbundsmärke 10 mm med nål	25.-		
Förbundsmärke 10 mm med klack	25.-		
Förbundsmärke 15 mm med klack	25.-		
Förbundsmärke 15 mm med nål (förgyllt)	50.-		
Manschettknappar med förbundsmärke	145.-		
Slipshållare med 10 mm förbundsmärke	90.-		
Brosch med förbundsmärke	65.-		
Berlock med förbundsmärke	20.-		
Brevmärken i kartor om 64 st / karta	5.-		
Medlemsblock 50 st / block, ingen kostnad	0.-		
Glasblock med förbundsmärket (Bergdala)	160.-		
Standar med förbundsmärke i guldtryck	65.-		
Stång med vit marmorplatta till fot	65.-		
Porslinsvas med förbundsmärke	55.-		
Förbundstallrik i blått, svart och guld	145.-		
Förbundsflagga 2,4 x 1,5 m (10 m flaggstång)	995.-		
"Silversmeden" av Carl Axel Axelsson	130.-		
Kulspetspenna med emblem	10.-		
Slips med förbundsmärke vinröd eller marin	50.-		
Scarves helsiden - marin el vinröd	149.-		

Varorna kan beställas genom att fylla i blanketten och sända eller ringa in beställningen till förbundsbutikens som numera finns i Östersund.

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

Förbundsbutik

c/o Ahonen

Rådhusgatan 81

831 45 Östersund

Tel 063-12 30 30

KÅRNYTT

Årsmöte med församlingsskåren i Munktorp, som i höst firar 60-årsjubileum.

Församlingsskåren i Munktorp, Västerås stift, höll sitt årsmöte i Klockargården vid Munktorps kyrka måndagen den 23 februari.

Till ordförande omvaldes Jannette Svensson. Övriga ledamöter i styrelsen Gösta Pettersson, Diana Johansson, Folke Johansson, Inga-Lisa Johansson, Inga Pettersson och Gunborg Gunnarsson. Under hösten kommer församlingsskåren att fira sitt 60-årsjubileum. Många gemensamma möten sker i samarbete med Köpings lokalavdelning.

Efter förhandlingarna medverkade stiftskonventets ordförande Yngve Lindgren,

Årsmöte i församlingsskåren i Munktorps kyrka

Västerås, som informerade om verksamheten inom förbundet. Han uppehöll sig också kring möjligheterna att rekrytera nya medlemmar till lekmanarörelsen med särskild koncentration kring familjer och yngre personer.

Lekmanarörelsen är en av flera kanaler, som vill förmedla en gudstro, som bär även när så mycket annat sviktar. Upplevelser och erfarenhet finner nya vägar och skapar upplevelser, som ger entusiasm för vårt viktiga arbete.

Tillfälle till frågor och diskussion gavs vid efterföljande samkväm med servering.

Yngve Lindgren
Stiftskonventets ordförande i Västerås

Lekmannakåren i Ivetofta-Gualöv har satt sig på skolbänken igen

Lekmannakårens studiecirkel - en del av kårens verksamhet.

Redan från kårens start för drygt 50 år sedan hade studiearbete en framträdande plats i verksamheten. På förslag av dåvarande prost Karl Bengtsson startade 1957 under hans ledning en studiecirkel. Ämnet för studierna var Vår svenska psalmbok. Gruppen samlades varannan vecka på kvällstid.

De första åren ägde samlingarna rum i deltagarnas hem. Från 1961 träffades gruppen i ett mindre kapell och senare i församlingshemmet. Tidigt beslutades att bröderna i tur och ordning skulle inleda sammankomsterna, som avslutades med att man ställde sig i ring, tog varandras händer och bad Herrens bön. Ledare för studiecirkeln var länge någon av församlingens präster, men från år 1987 blev dåvarande ordförande i kåren, Arne Granqvist, ledare för studiecirkeln. Tio år senare efterträddes han av Anita Olsson. Någon av församlingens präster har av och till deltagit i sammankomsterna.

Sedan några år tillbaka samlas gruppen varannan fredagseftermiddag i en lokal centralt i Bromölla.

Sammankomsterna inleds med kaffe. Den som är värd/värdinna ansvarar sedan för en kort andakt. Så blir det högläsning ur en studiebok och samtal om innehållet. Sammankomsten avslutas med bön. Slutligen tar alla varandras händer och ber Fader Vår.

Antalet deltagare har de senaste åren varierat mellan 12 och 15. Hälften av dem har passerat 80-årsstrecket och två av dem 90-årsstrecket. Trots deltagarnas höga ålder är närvaron vid sammankomsterna hög. Flera av deltagarna uttrycker att studiecirkeln betyder mycket för dem och att man upplever en varm och trygg gemenskap.

Sammankomsterna präglas av både allvar och skratt. Det är "högt i tak" och tack vare den trygghet man upplever i gruppen, vågar deltagarna ge uttryck för sina tankar, även när de inte överensstämmer med de andras.

De senaste åren har gruppen studerat och samtalat utifrån "Befrielsen - stora boken om kristen tro" (1994 -2003!) "Leva, växa och tjäna i kyrkan" av Karl - Axel Axelsson (2004 - 2005) och sedan 2006 och fortfarande "Tradition och liv".

Anita Olsson cirkelledare
Bengt Nygren bitr. cirkelledare
Ivetofta-Gualövs förs. Lekmannakår

KÅRNYTT

Fest när Vimmerby församlingskår firade 70 år

Fr v Sonja Johnsson, kassör Frödinge fk och Birger Andersson

Änglagården i Vimmerby var fylld till sista plats av medlemmar och inbjudna gäster när församlingskåren firade sitt 70-årsjubileum. Festen inleddes med mässa i kyrkan där kyrkoherde Bo Lindell predikade och var celebrant.

Efter mässan samlades alla i församlingshemmet där alla kände sig riktigt välkomna med god mat och ett rikhaltigt program.

Vimmerby församlingskår är en av de största i Linköpings stift och har ett nära samarbete med grannkåren från bl a Hässleby-Kråkhult, Frödinge, Södra Vi och Gamleby. Höstupptakterna varje år brukar fylla den närbelägna Kröngården med ett varierat program.

Ett bildspel med kommentarer av kårens ordförande Birger Andersson visade att den redan från början hade stort förtroende i församlingen.

Men det tog många år innan man fick med kvinnorna i församlingskåren.

Det var först 1978 som beslutet fattades efter vissa diskussioner.

Men beslutet har betytt mycket för den positiva utvecklingen säger Birger Andersson.

Till jubileet hade inbjudits förbundsordförande Anders Nordberg och Berndt Petersson från förbundet och distriktsordförande Roger Gustafsson från konventsrådet. Kåren fick motta penninggåvor till Stiftelsens Gatubarns undervisningsverksamhet i Bolivia och ett speciellt diplom gjort av förbundssekreteraren.

Text: Berndt Petersson
Bild: Janne Strömsten

Fr v Ove Olsson, kyrkor ordf, Anders Nordberg, förb ordf, Roger Gustafsson, stifts ordf, Magnus Carlsson, kyrkof ordf, Per-Åke Åkesson, medl i 25 år och Birger Andersson, ordf VimmerbyFK

KÅRNYTT

1958 bildades Åhus Kyrkobrödrakår

Fr v Anders Pihl avtackas med en spettekaka av kårordförande Birgitta Dérand

Förra året 2008, söndagen den 12 okt. firade Åhus Lekmannakår 50-årsjubileum. Högtiden inleddes med gudstjänst i Åhus kyrka som var fylld till sista plats. Temat på Tacksägelsedagen var tacksägelse och lovsång och under organist Petra Hessungs ledning medverkade barnkörer med sång och musik. Officiant var prosten Erland Stiber, som i sin predikan fram-

A-S Michalski ordf i Ivetofta-Gualövsåkåren

höll den betydelse som lekmännen utgör för Svenska Kyrkans verksamhet. Förbundssekreterare Margareta Jansson från Skara gav en resumé av lekmanarörelsens historia – 2008 firade Sv. Kyrkans Lekmannaförbund i vårt land 90 år.

Efter gudstjänsten fortsatte jubileet i Församlingshemmet, där inbjudna och anmälda deltagare från närliggande församlingskårer samlades. Ordföranden i Åhus församlings Lekmannakår, Birgitta Dérand hälsade välkommen till de nära 50-talen närvarande och riktade ett särskilt välkommen bl. a. till hedersordf. Karl Erik Sundström från Fjälkinge och till vice förbundsordf. Birgitta Ericsson-Löfgren från Viken, tillika stiftskassör för Lekmannaförbundet i Lunds stift. Lundastiftets konventsrådsordf. Ann-Sofie Michalski från Bromölla, därtill även ordf. för Ivetofta – Gualövs Lekmannakår hälsades också välkommen.

En synnerligen god lunch avnjöts och därefter höll Anders Pihl, tekn. direktör från Göteborg, ett mycket uppskattat föredrag med titeln "Att vara kristen i vardagen". Sedan kaffe och god tårta avnjutits överlämnade en rad representanter från inbjudna kårer, gåvor och gratulationer samt tillönskan om Guds välsignelse inför Åhuskårens fortsatta församlingsarbete. (Från *Nosaby pasto-*

rats lekmannakår erhöll kåren ett gediget bokverk, "Nosabybygdens historia", från Fjälkinge pastorats Lekmannakår en gåva till Lutherhjälpen/SKM, från Ivetofta-Gualövs kåren en gåva till "Hela Världen".) Från Lekmannaförbundets förbundsråd genom Margareta Jansson, hade en gåva till I M insänts. Till Lekmannakåren från kyrkorådet överlämnades genom kyrkorådets ordf. Ann Kristin Bertilsson ett mycket uppskattat konstverk av Åhuskonstnären Lars Ferm, motiv Åhus torg med S:a Mariakyrkan i bakgrunden, (Från förra Kyrkoherden i Åhus, Rune Svenson med hustru Lisbeth hade en hälsning skickats och en gåva till Sv. Kyrkan/Lutherhjälpen/SKM insänts.) Jubileumshögtiden avslutades med att Allan Forsberg, sekreterare i Åhus församlingens Lekmannakår, presenterade en sammanställning av kårens 50-åriga historia och nämnde därvid de personer som kommit att betyda mycket för kårens utveckling och församlingsarbete. Eftermiddagen avslutades med att ordf. Birgitta Dérand riktade ett särskilt tack till alla som deltagit och ett särskilt tack till de medlemmar av Åhuskåren som genom sitt arbete bidragit till att göra dagen fin och minnesvärd. Till sist sjöngs psalmen "Härlig är jorden".

Allan Forsberg

Birgitta Ericsson Löfgren stiftskassör i Lund och 2:e v ordf på Riksförb.

KÅRNYTT

Höreda-Mellby församlingskår 70 år

Efter att ha stått som värd för stiftskonventet i Linköpings stift den 26 april, firade Höreda-Mellby församlingskår sitt 70-årsjubileum på domsöndagen den 22 november.

Firandet inleddes med högmässa i Höreda kyrka, där kårens ordförande kyrkoherde Bo Bergstrand predikade och kårens vice ordförande Åke Säll medverkade med solosång. Sedan fortsatte firandet med samkväm i församlingshemmet, där lekmanförbundets ordförande talade över ämnet "Idealitet, inspiration, aktivitet" och erinrade om lekmanförbundets start 1918 och hur arbetet gått vidare och nu behöver få nytt liv i kårerna. Han överlämnade ett diplom och önskade kåren Guds välsignelse i sitt fortsatta arbete.

Kåren hade ordnat en utställning som speglade de 70 åren och ordföranden framförde en historik. Kåren bildades den 20 november 1938 efter ett orienterande föredrag av K.G. Fallenius beslöt de församlade sig för att bilda kåren.

Den 27 november hölls ett konstituerande sammanträde som leddes av kyrkoherde Johannes Westenius, en av drivkrafterna bakom kåren. Folkskollärare Göthe Sjöberg valdes, som han själv berättat, ganska motvilligt till den förste ordföranden. 34 personer antecknade sig för medlemskap i kåren. Första onsdagen i varje månad träffades man till föredrag och bibelstudium eller betraktelse. Ofta inbjöds någon präst eller föredragshållare från grannförsamlingarna.

Året efter 1941 hade kåren 41 medlemmar och var den största i stiftet. Kvinnorna fick komma med i kåren 1963 när man hade studiecirkel om kyrkorna, men medlemmar blev de första 1979. Som en följd av det bytte kyrkobrodrakåren namn till församlingskår 1988.

Ordföranden erinrade om alla som gjort insatser och gjort att kåren varit en källa till glädje och inspiration under dessa 70 år. Även Lars Falkfors, tidigare kyrkoherde i Höreda, talade och erinrade om många glada minnen från kårens samlingar.

Bo Bergstrand

KÅRNYTT

EN KLAAR FESTKVÄLL ÅRSMÖTE I NOSABY FÖRSAMLINGSKÅR

Lekmannakåren i Nosaby församling kunde vid årsmötet glädja sig åt en fin medlemsökning. Medlemsantalet hade under 2008 gått upp från 80 till 89 medlemmar. Två nya medlemmar togs emot vid årsmötet och kårens positiva medlemsutveckling håller i sig.

Eje Johansson omvaldes till ordförande. Styrelseledamöterna Gun-Britt Johansson och Gull-Britt Månsson blev omvalda på två år och nyvald på två år blev Lars Jörgensson. Han utsågs senare till vice ordförande. Lennart Andersson och Rolf Lidsäter på posterna som kassör respektive sekreterare.

Radio Kristianstads veteran Bosse Klaar kåserade om sina år på radion efter förhandlingarna. Det blev flera goda skratt, när han spelade upp grodor som förekommit i etern. Klaar blev vid ett mästerskap i fri idrott i Melbourne mästare i höjdhopp.

Bosse Klaar spelar upp "grodor" från lokalradion

Ordförande Eje Johansson överräcker blommor och bok till Bosse Klaar

Ett mästerskap som arrangerades av Svenska kyrkan.

Under våren väntar ett sång- och musikprogram med Sven Hahne, ett naturprogram med Gunnar Isacson, en utflykt till Halmstad med visning av Martin Luthers kyrka samt våravslutning vid Humletor-kan.

Text Eje Johansson
Bild K E Wohlin

Kära läsare!

Som ett led i vårt arbete med att stärka förbundet vill här försöka att öka medlemsantalet och därmed bli mer tongivande bland kyrkans medlemmar och på så sätt även flytta fram Svenska Kyrkans position i Sverige. Svenska kyrkan består ju i huvudsak av lekmän. Utan oss skulle varken vårt förbund eller Svenska Kyrkan existera. Därför är det viktigt att vi förenar oss. Oavsett om man har krafter att vara aktiv eller inte. Både en aktiv eller en passiv medlem kan bidra och stödja verksamheten bara genom sitt medlemskap och på så sätt visa sig positiv till arbetet.

Därför ber vi om ditt stöd. Bli medlem i Svenska Kyrkans Lekmannaförbund!

Anmälan om medlemskap

NAMN.....

ANHÖRIG.....

ADRESS.....

POSTNUMMER.....

ORT.....

TELEFON.....

☐

Jag önskar tillhöra närmaste kår

☐

Jag önskar att vara direktansluten

Man kan välja att vara ansluten till en speciell församlingskår eller om närmaste kår råkar ligga långt bort kan man välja att vara direktansluten.

Medlemsavgiften är 75.-/år
För anhörig är avgiften 65.-/år

För den avgiften får man vår tidning som utkommer fyra gånger per år där vi informerar om vad som händer i förbundet. Vi försöker också att ha med reportage från hela landet. Där informeras vi om aktiviteter som bl a inspirationsdagar, temakvällar och Rikskonvent.

Behöver du mer information är du välkommen att ringa någon av oss. Telefonnummer finner du på omslagets insida.

Vi hoppas att ni ska känna att vi verkligen behöver er alla och varmt välkommen om du väljer att bli medlem.

Inbetalningskort och mer information kommer att skickas till er adress inom kort

Sänd hälsningen till någon som ännu inte är medlem i Lekmannaförbundet. Vi delar ut ett nummer av "Lekman i Kyrkan" gratis till din vän.

Fyll i och sänd hälsningstalongen nedan till Lekman i Kyrkan, c/o Madsen, Rådhusgatan 81, 831 45 Östersund, så ombesörjer vi hälsningen. Glöm inte ert eget namn längst ner!

En önskan om en skön sommar

Namn _____

Adress _____

Postnummer och ort _____

Med hälsning från _____

RUNÖMINNEN presenteras i ny bok

av Adelaide Schantz

Recenserad av Jonny Hagberg

Adelaide Schantz (1903-1970) var prästdotter från Blidsberg i Västergötland, där fadern Alfred Fridner var komminister i församlingen. Hon var endast 22 år gammal när hon 1925 ingick äktenskap med kyrkoherden på Runö Gunnar Schantz (1889-1976). Därmed började ett på många sätt annorlunda liv som "pastorska". Men den unga flickan blev inte bara "pastorska" hon fick också fungera som sjuksköterska och lärarinna. De fem första åren av sitt äktenskap tillbringade Adelaide på Runö. En ö som under stor del av året var isolerad från omvärlden.

Runöbornas liv präglades av gammaldags seder och bruk. Inte mycket hade förändrats genom tiderna då maken tillträdde sin befattning. Fortfarande brukades gårdarna på det gamla sättet, där allt arbetet utfördes tillsammans, för varandra, och ännu sjöng man ur 1695 års psalmbok.

Några minnesbilder och kvinnoporträtt från åren på Runö samlade Adelaide Schantz i boken *Ön* som utkom 1937. Boken kom att bli spridd i kyrkliga kretsar och blev en omtyckt högläsningsbok. Adelaide låter läsaren få dela några kvinnors liv, och tankar om livet. Vi får läsa om Runökvinnornas karga, hårda liv, deras gemenskap, deras stolthet, deras glädje, deras tro, men vi får också en tolkning av deras handlande genom Adelaides kloka ögon. Boken är inte bara ett porträtt över Runökvinnorna, utan vi får också lära känna författarinnan själv genom hennes sätt att skriva. Boken förmedlar en stor livsvisdom. Att leva fem år på Runö kanske gav erfarenheter och insikter utöver det vanliga för en kvinna i 30-årsåldern?

Sedan länge är boken endast möjlig att få tag i antikvariskt. Därför ger Skara stiftshistoriska sällskap nu ut en ny upplaga av denna bok, och tillfogar också ett kapitel av sonen Bengt Schantz, "Prästgårdsflickan från Blidsberg som blev pastorska på Runö". Avslutningsvis följer några dikter av Adelaide Schantz.

Adelaides käre make Gunnar hade prästvigs av ärkebiskop Nathan Söderblom utan att ha avlagt full teologisk examen. Men han hade andra viktiga kunskaper med sig då han 1923 kom till den lilla svenskön i Rigabukten. Som utbildad agronom och före detta godsförvaltare på ett av de stora godsen i Estland visste han hur jord skulle brukas och kunde också därför bli en god herde för de svenskar som bebodde Runö.

Gunnar Schantz minnen som agronom och präst i Baltikum gavs ut av Skara stiftshistoriska sällskap år 2003 under titeln *Bland baroner och bolsjeviker*. Gunnar Schantz blev efter hemkomsten från Runö 1930, komminister i Töreboda. Här verkade han och Adelaide fram till 1956. De ligger begravda på kyrkogården i Töreboda.

Boken omfattar 92 sidor och kostar för medlemmar i Lekmannaförbundet endast 120 kronor inklusive frakt. Beställningar sket genom Johnny Hagberg, Prästgården, 531 94 Järpås. Telefon 0510-910 16 eller E-post:

jarpas.pastorat@svenskakyrkan.se

RIKSKONVENTSMINNEN

2009

Sverigebönen

I Lekmannen nummer 1-2008 kunde vi läsa en artikel om hur Sverigebönen började användas på nationaldagen år 2007. Vi uppmanades att på skapa tradition att på nationaldagen runt om i landet be Sverigebönen i gudstjänster klockan 20.30 och avsluta med att hala den svenska flaggan.

Det har framkommit önskemål om att få ett förslag till agenda att använda då Sverigebönen bes. Lekmannaförbundets arbetsutskott har uppdragit åt mig att ta fram en enkel agenda som presenteras här nedan.

Gudstjänsten i samband med Sverigebönen bör präglas av tradition i den lokala församlingen och även om det talats om en aftonbön kan Sverigebönen användas hela dagen.
När nationaldagen infaller på en söndag kan den infogas i kyrkans förbön.

Sverigebönen kan användas i såväl den lilla lekmanaledda gudstjänsten som då en präst leder gudstjänsten.
Vi kan vara såväl inom- som utomhus.

Agendaförslaget skall ses som ett alternativ som man anpassar till vad som känns rätt i den egna situationen.
Förslaget bygger på den agenda som sedan många år används vid de lekmanaledda aftonböerna i Seglora kyrka på Skansen i Stockholm.

Klockringning

Psalmsång

Textläsning- någon text från söndag före eller efter nationaldagen

Psalmsång

Sverigebönen

Vår Gud, vår Skapare och Herre, vi tackar dig och prisar dig för våra liv och vårt land.

Vi, dina barn i Sverige, ber dig, genom din son Jesus Kristus:

Förlåt oss och hjälp oss att förlåta varandra, hjälp oss att komma nära dig och ditt rike, lär oss att älska varandra och vårt vackra land, ge oss allt som vi verkligen behöver - förbarma dig över oss och rädda oss från det onda, inom oss och utom oss.

Gud, välsigna Sverige, dess folk och dess natur, var med oss och ge oss din frid - nu och i all tid.

I Jesu namn, amen.

Herrens bön

Välsignelsen

Psalmsång

Fanan halas

Psalmer väljs naturligtvis fritt men ett par tips vill jag ge. Börja med någon av de välkända 200 och 201. Vid första Sverigebönen 2007 sjöngs 297. I 602 återfinns tankar i bönen. Den avslutande psalmen kan vid en kvällsgudstjänst väljas bland våra aftonpsalmer. Självt väljer jag som storstadsbo gärna 192 eller 510.

**Kjell Aggefors
1:e vice ordförande**

VÅGA - SJUNGA - KÖREN

Hans Olof Svensson "Tjolle". Se så'n stil han har. Han vet hur man gör, så ska det låta, så ska det gå till!

Första gången jag fick frågan av min körledare vem som var viktigast i kören tyckte jag att svaret var enkelt. Jag svarade förstås att det var han. Det svaret hade jag inte vunnit några tio tusen kronor – det var nämligen fel. Rätt svar som alla körmedlemmar ska svara på den frågan är, "jag".

En kör utan körledare kan ju faktiskt bli en kör ändå även om man inte har någon kapten. Kanske lite slingrigare väg men sjunga kan man i grupp ändå.

En körledare utan körmedlemmar – ja det säger sig själv, det blir inte mycket sjunga.

Jag har tidigare berättat om Hans Olof Svensson, mannen med det största hjärtat jag känner. Han är ständigt inblandad i nya projekt. Han senaste "grej" är den nystartade "Våga Sjunga Kören". En kör för folk som inte har sjungit så mycket eller inte alls.

Körsång är den största folkrörelsen i Sverige efter idrottsrörelsen. Vi är många som har stått och funderat över om man efter en lång och slitsam dag på jobbet verkligen ska orka ge sig iväg till körövningen. Lika många är vi som efter ett par timmar av koncentration och "energitömmning" av någon märklig anledning känner att man är piggare och gladare än vad man var när man kom dit.

Jag satt med under onsdagens repetitioner och min spontana reaktion var att det inte kan vara sant att detta var amatörernas amatörer. Vilken klang, vilka stämmor och jag som gick runt och fotograferade och såg alla framifrån såg bara stora leenden.

Det var inga trötta typer som satt och väntade på nästa kommando. Alla umgicks och samtalade i de korta pauserna. När det var dags att testa nya stämmor och finslipningar var det koncentration och disciplin och vilket resultat!

Bortåt 200 körsångare hade sökt sig till Trollhättans församlingssånggård. Jag var där

Lyckan kom med musiken, det syntes och kändes.

Fr v Elenor Bergendahl, Rolf Jansson,
Christina Jansson, Eleonor Pettersson

har redan vuxit till Trollhättans största kör. Jag skulle inte bli förvånad om kören skulle vinna en ev. tävling i "Gladaste Kören". Den ljusa och glada atmosfären var påtaglig. Veckorna före jul, i värsta julstressen fyllde man kyrkan till sista plats och det var vanliga vardagkvällar.

Vårterminens tema är Gospel-musik – och det är ingen tvekan om att det svänger. Gospelns innehåll är ju evangelium och som "Tjolle" sa: "om du inte tror på Gud så tror Gud på dig ändå" och man kan hämta glädje och inspiration i texterna. Gospeln har allt – melodi, harmoni och härliga rytmer. Till våren står en resa till Danmark på programmet.

Den gode körledaren Tjolle vet hur han ska svetsa samman sin kör så att de känner gemenskapen och samhörigheten.

Precis när jag ska gå kommer en dam fram till mig och säger: "Du ska veta att jag har aldrig tagit en ton i hela mitt liv och jag vore inte här heller om det inte vore för den där mannen, Hans Olov Svensson.

Så är det, precis som en enda ond man kan ställa till det för många människor, ja faktiskt för hela nationer, det har ju historien visat. Så gäller det även med det goda – en enda god man kan förändra en hel världen. Jag tror att Hans Olov Svensson skulle kunna vara en sådan man. Allt han gör, gör han av kärlek till sina medmänniskor. Jag tror att Gud ler i sin himmel.

Är det vinnare i Postkodlotteriet - nej så här glada och lyckliga är man i Våga-Sjunga-Kören i Trollhättan

tidig och några hade kommit då men när klockan närmade sig utsatt tid var det som en mänsklig tsunami välde in. Plötsligt var lokalen stuvfull och allt glatt prat liknade mer ett överfullt dagis - smittande glädje och en skön mix av alla åldrar.

Kvällen fylldes inte bara av sång och musik. Korta pauser med lite roliga eller tankvärda texter, några av dem som sjungit tidigare eller ville pröva på att vara solister fick visa sig på "styva linan" och underhålla sina körkompisar – enkelt och anspråkslöst utan krav.

Kören har inte så många månader på nacken utan föddes i augusti 2008 men

Koncentration och diciplin! Resultatet låter inte vänta på sig. KANONBRA!!!

De röda dukarna åker i tvättkorgen, julgranskulorna läggs in i sina förpackningar, granen förpassas ur hemmet och barren följer förhoppningsvis med – om de inte kilar sig fast i dörrlisterna och ställer till förtret för dammsugaren...

Till sist packar vi in Jesusbarnet – noggrant i silkepapper och bomull. Krubban får inte gå sönder. Framför allt har vi en herde som är särskilt bräcklig. Egentligen borde han få stå framme hela året. Herden representerar mer än någon annan vardagen och den slitiga verkligheten. Vid krubban var herdarna först på plats. Säkert var det en Guds tanke! Att vardagens folk kom långt före de där

världens. Tvetydig och gåtfull, underbar och konfliktfylld, slitig – och ändå full av ständiga uttryck för glädje och skaparliv. En närvaro som inte viker undan för det allra svåraste, det som vi kanske inte ens orkar uttrycka med ord – endast i upplevelsen av att någon delar fullt ut och aldrig sviker.

Herden kan gott få stå kvar framme. Han påminner ju om att vi inte är utlämnade eller övergivna. Gud finns på vår sida – i nöd och i lust, i fest och i vardag. I den största glädje och den djupaste sorg. Herden behövs i vår vardag. Någon som med sin stav får oss att ana riktningen. Som har ork och tålamod att hålla om sin mänsklighet, skydda det sårade och

In i vardagen

I Sverige har folktraditionen valt att förlägga julens avslutning till den 13 januari – Tjugondedag Knut. Det finns förstås ingen entydig förklaring till detta. En del tror att det hänger samman med vikingatidens vinterblot som inföll just denna dag. Kyrkan ville ta upp konkurrensen ... Ett annat skäl kan vara att Trettonhelgen upplevdes så viktig att den också behövde en särskild efterfiringsvecka, en sk oktav.

Nåväl, förr eller senare tar ändå den mer intensivt firade julen slut. Det blir vardag. Och eftersom många numera drar in julfirandet redan i advent, så upplever jag att de elektriska stakarna i fönstren för varje år släcks allt tidigare i januari. Men så grågrått som det varit hitintills på mina breddgrader, så behövs det mycket ledljus i fönstren.

I vår familj har vi inte heller särskilt bråttom med den yttre nedmonteringen. Börjar man inte förrän lillejulafton, så kan man unna sig lite jul också fram till Kyndelsmäss. Men till slut är det ändå dags. Den där blandade känslan av vemod och befrielse infinner sig. Hur är vårt liv nästa gång lådorna packas upp? ”Lever vi – och har hälsan”? Hur är det ställt med livet i vår omvärld då? Men det finns ingen återvändo i årets rytmer.

mytomspunna, majestätiska sökarna som vi kallar de vise männen – några mystiska ayathollor ur Orientens värld. Herdarnas liv är nattligt vak och värnande om det svaga och utsatta – som sjukvårdsfolket på lasarettet, vaktbolagets vaktare, skiftesarbetarna i processindustrin, färjebesättningarna över sundet, den studerande som pluggar tills dagen gryr och föräldern som hör sitt barns gnyende, tröstar och gör välling.

Julen är sedan länge nedpackad nu! Den varar som bekant inte till påska... Där emellan kommer fastan! Men herden borde få stå kvar! Som en påminnelse om att det julen verkligen handlar om, det kan man aldrig packa ned i en låda eller isolera till några mörka vinterveckor. Det är verkligen också ett budskap som hör hemma i fastetiden. Det handlar om en älskande närvaro i vardagen, i den verklighet som är vår och

bräckliga. Som vågar visa såväl tröst och uppmuntran, som förmaning och rent av varning i örat på oss. Som har framtidsperspektiv och som ser genom horisonten. Ser... att det ljusnar!

Det är nämligen herdars uppgift att göra det!

Bland alla bilder, ljud och röster: vår uppgift är att lyssna... Livet är alltför värdefullt för att inte höra Herden.

Gudrun Erlanson
Kontraktsprost

